

ind i Statskassen, men som ikke skal være Statsskatter, lad os tage det og lade det gaa til Kommunerne. Denne Vej akkviescerede vi ved den Gang, og hvis ingen bedre Vej kan findes, synes jeg, det vilde være naturligt at blive staaende derved. Jeg tror, at der naas saare lidt ved at forlade det Grundlag.

Ligesom jeg erkender, at det, vi her tale om, er et vanskeligt Spørgsmaal at ordne, erkender jeg, at det næste Afsnit af dette Lovforslag er endnu vanskeligere, det er Spørgsmaalet om, hvorledes det Tilskud, som Statskassen giver til Kommunerne, skal fordeles mellem dem. Ved den Basis, som hidtil er fulgt baade i det oprindelige Regeringsforslag, det, som fremkom for 4 Aar siden, og ved det, som gentagne Gange er vedtaget i Tingene og som ogsaa ligger til Grund for det, der er sendt os fra Folketinget, efter at det har været behandlet i Kommissionen, kom man ogsaa klar af det, fordi man der benyttede det Fordelingsgrundlag for Tilskuddet, at enhver Kommune fik, hvad der i den var ydet af Hartkornsskat; den fik det tilbage, ikke selvfølgelig pr. Individ, men som en Afgang af Kommunens Udgifter. Kaster man det bort, tror jeg, det bliver meget vanskeligt at finde det afgørende rigtige Grundlag for Fordelingen. Ogsaa derom have vi talt i vore tidligere Møder og standset over for Vanskelighederne derved. Jeg kan nu altsaa forstaa, at Regeringen der har sagt, lad os finde noget andet. Nødvendigheden derfor ser jeg ikke, men jeg synes heller ikke der, at det, der er fundet, virkelig er saa heldigt eller saa selvfølgelig gennemførligt, at man derfor skulde afvige fra det, vi hidtil have talt om. Jeg tror, at det Billede, man andetsteds fra har givet af de Vanskeligheder, som det vilde medføre i det praktiske Liv, ikke ere til Stede; jeg tror i hvert Fald, at de ere blevne overdrevne betydeligt. Det er dog ikke derfor, jeg angriber Forslaget. Men for at komme bort fra denne Vanskelighed ved Beregningen, har Regeringen i sit Forslag været nødt til at knytte Tilskuddet til en vis bestemt, forbigangen Periode, man har maattet sige: De Udgifter, som Kommunerne have haft i et forløbet Treaar til sit Justitsvæsen, Medicinalvæsen, Fattigvæsen, Skolevæsen og Alderdomsforsørgelse, lægge vi til Grund for det fremtidige Statstilskud til Kommunerne. Men dette er jo dog ganske vilkaarligt. Hvis man vilde knytte Statstilskuddet til disse kommunale Udgifter, maatte man lade Statstilskuddet følge

med disse Udgifters Fluktuation, men saa kan man ikke gøre det paa en saa vilkaarlig Maade, som vil føre til, at paa et Sted faar en Kommune mere, paa et andet Sted faar en Kommune mindre. Jeg tillader mig at formene, at dette ikke vil føre til noget fornuftigt Resultat for Statstilskuddets Fordeling. Dette blev med Tal godtgjort i det sidste Foredrag, vi hørte i Gaar, saa jeg skal ikke opholde mig videre derved. Jeg gør kun opmærksom paa, at jeg ikke tror, nogen for Alvor kan sige, at det, man her har søgt at sætte i Stedet for det tidligere, er det rigtige og det bedste.

Dette er de to Ting, som ligge for i dette Lovforslag. Den tredje Ting, Jordskyldssagen, har jeg talt om i mine Bemærkninger om de tidligere Lovforslag, og jeg fastholder uforandret, hvad jeg i saa Henseende har sagt. Et æret Medlem nævnede i Gaar over for mig, at denne Opgave skulle vi ikke være bange for at tage fat paa nu, den kan nok løses. Jeg tror, det er haabløse Tanker. Jeg tror, at naar vi have arbejdet 4—5 Aar paa denne Sag, saa vilde det være haabløst at komme og sige: Det gør ikke noget med denne Sags Gennemførelse, vi kunne godt paa een Gang søge at faa løst det vanskelige Spørgsmaal om en ny kommunal Jordskyldsbeskatning over hele Landet i Kommunerne. Altsaa, jeg tror heller ikke, der her er gjort et heldigt Greb fra Regeringens Side. Dette er, hvad jeg har at bemærke i al Almindelighed om dette Lovforslag.

Nu kommer jeg til den Udtalelse, som jeg allerede for nogle Dage siden bebudede, og som jeg nu fremsætter med saa meget mere Dristighed, som den har fundet en for mig behagelig Tilslutning ved de Udtalelser, der faldt i Gaar, baade fra det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (de Steensen-Leth) og det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Det er dette: Hvorfor gøre vi os egentlig saa stort Besvær med at finde et Grundlag for Statstilskuddets Størrelse, for Statstilskuddets Fordeling mellem Kommunerne, i Stedet for at gaa lige løs paa Sagen. Jeg skal erkende, at jeg her kommer til at staa noget afvigende fra, hvad vi hidtil have drøftet med hinanden, men der er jo dog ogsaa stor Forskel paa at fremsætte saadant i en Tale her i Salen og saa komme med et Forslag derom. Skulde det vise sig i Udvalget, at der ingen Stemning var for dette, skal jeg ikke et Øjeblik forsøge at føre det videre, men jeg synes, at jeg